

Už popáté jeli Průzkumníci na zimní tábor do Lužických hor pod Jedlovou. Poprvé však ne na Tolštejn, ale rovnou do hotelu. Na obrázku Průzkumníci před ubytováním v chatě Setuza v Jedlové, v popředí Starostův terénní vůz, který jim dopravil lyže a některá zavazadla z nádraží. Jaký to luxus!

Luxus pod Jedlovou	2
Pátý zimní tábor v Lužických horách pod Jedlovou	
Táborové stavby (1)	5
Seriál o historii táborových staveb	
Doplňovačka	7
Oblíbená hra se slovy	
Informace a zajímavosti	8
Informace o akcích budoucích i minulých, zajímavosti	

LUXUS POD JEDLOVOU

Pátý zimní tábor Průzkumníků se od těch předchozích čtyřech výrazně lišil. Hrad Tolštejn definitivně přestal poskytovat levné ubytovací služby a byl přestavěn na horskou hospodu, jak tomu bývalo kdysi. Marian tedy s pomocí Starosty zajistil ubytování v chatě Růžena v osadě Jedlová s polopenzí. To už samo o sobě představovalo nebývalý luxus, kterého se Průzkumníkům dostalo snad jen na základně ČTU u Lipnice. Dopadlo to ovšem ještě trochu jinak.

Po ustavení krajů se termíny jarních prázdnin změnily. Kolín na tom vydělal a má prázdniny o týden dříve, než měl mít, tedy 23. února až 1. března. Ukázalo se, že to bylo štěstí, protože tento týden byl co se počasí i sněhu týče nejen vydařený, ale hlavně poslední. Pak se počasí zkazilo a sníh z velké části roztál. Vládce zdejších hor tedy byl k Průzkumníkům milosrdný. Ovšem něco za něco.

V neděli ráno se účastníci zájezdu sešli na pátém nástupišti. České dráhy tentokrát příjemně potěšily opětovným zavedením přímého rychlíku Kolín - Rumburk, takže se nemusí přestupovat. Průzkumníci skládají oknem vagonu lyže do jednoho kupé a nastupují. Tentokrát jede vlakem i Marian, protože nemusí převážet jídlo.

Rychlík se vydává na cestu přesně v 7:10 a cesta rychle ubíhá. Tak rychle, až se Marian diví. Záhy zjišťuje, že když se Starostou dohadoval, aby přijel s džípem na nádraží a odvezl lyže, nahlásil mu čas příjezdu o hodinu později. Ještě že jsou mobilní telefony. Neříká problém toto nedopatření okamžitě napravit, takže v okamžiku příjezdu rychlíku do stanice Jedlová už je džíp se Starostou a Čertem připraven naložit

Jedlová pod sněhem

lyže. To že všichni měli lyže (tedy až na Mariana), byla asi také premiéra.

Hned na začátku Starosta hlásí Marianovi zásadní změnu. Na Růženu onemocněl kuchař, a proto jsou Průzkumníci ubytováni o kousek vedle v Setuze. Marian tomu zpočátku ani nechce věřit, protože Setuza je chata s ubytováním hotelového typu v poněkud jiné cenové kategorii. Cena ale samozřejmě zůstala stejná. Jedinou nevýhodou byla o kousek delší cesta s lyžemi na sjezdovku.

Akce byla tentokrát pojata velkoryse, protože Marian chtěl naplnit kapacitu chaty, takže kromě zimních táborníků tu byli i Šárka a Soptík s dětmi, Šárka a Čert s dětmi (Čert jen o víkendech) a Helča s dětmi. Autem přijel ještě Slon, který odjížděl v úterý pryč.

Po loňských zkušenostech se sněhem Slon vyhnal všechny na lyže ještě v neděli odpoledne, aby si užili, dokud

Každodenní cesta s lyžemi na svah

Pohled na Jedlovou od Setuzy

Starostlivý otec a neposlušná dcera

Siny a Koko na vleku

Helča vydává pokyny svému synovi

Tom veze Verunku na vleku

ještě nějaký sníh je. Počasí bylo krásné, ale poměrně teplé, takže se dalo čekat, že sníh bude pomalu ale jistě tát.

Nakonec sníh vydržel celý týden, takže si všichni zalyžovali a začátečníci se za tu dobu naučili lyžovat tak, že jim i mnozí pokročilí sotva stačili.

Marian coby jediný nelyžující se realizoval jako kameraman, i když po

stránce reportérské poněkud zklamal, když nezachytil srážku Káti a Toma na sjezdovce a místo toho točil malou Verunku. Co se stalo? Tom doprovázející Verunku při zastavování u lavičky najel do cesty přijíždějící Kátě. Když to zjistil, snažil se jí v poslední chvíli vyhnout, což ale Kátě nečekala, a tak došlo k neodvratnému střetu. Část této ko-

lize ale přece jen zachycena na videu je, i když si toho kameraman při natáčení ne všiml (viz poslední strana).

Nevídaný kousek se vydal Kokošovi. Průzkumníci se už shromažďovali u lavičky a čekali na poslední opozdilce, aby se společně vydali do chaty.

Kokos se přirtila po sjezdovce, s výkřikem „Pozor, uhněte!“ rozhrnula shromážděné lyžaře a vzápětí ještě ve slušné rychlosti objala velký buk, který na rozdíl od lyžařů odmítl uhnout. Rána to byla pořádná a chvíli to vypadalo, že budou muset Kokose křísit, ale naštěstí to dopadlo dobře.

Zpestřením bylo večerní lyžování na uměle zasněžovaném svahu s umělým osvětlením. Upřímně řečeno, byla to spíš zajímavá atrakce, protože přes veškerou snahu umělé světlo není tak intenzivní, aby dokázalo dostatečně osvětlit všechny nástrahy terénu. A tak se zase padalo.

Nebyli by to ale Průzkumníci, aby se v jejich přítomnosti něco nestalo. Celý areál byl nachystaný na lyžařské závody dorostenců. Nechyběl ani cílový transparent. Právě dojížděly Vejdy a Bára, když silně zafoukal vítr. Nečelných pět vteřin po jejich dojezdu náhle vyletěla do vzduchu jedna z ocelových tyčí držících cílový nápis, padla napříč přes svah a celý transparent se snesl k zemi. Naštěstí v tomto okamžiku zrovna nikdo cílem neprojížděl, takže se nic nestalo.

Druhý den se pak šli Průzkumníci na závod podívat. Mnozí bledli závistí při pohledu na malé špunty odvážně brousící svah mezi brankami. Kdo ví, třeba zrovna sledovali některého z našich budoucích vrcholových sportovců.

Bára a Myšák v plné jizdě

Matky s dětmi - Šárka s Verunkou a Helča s Tomáškem

Bohužel letošní zimní tábor byl nejen ve znamení sněhu, ale také chřipkové epidemie. V Kolíně v době odjezdu právě chřipka zahajovala útok. První obětí, i když nepřímou, se stala Jaruška, která kvůli chřipce tentokrát nemohla jet, protože nedostala volno. V Bille by už neměl kdo prodávat.

Myšáka přivezli jeho rodiče o den později a odvezli Teda, který dostal vysokou horečku. Ukázalo se, že především obě rodiny Darebných si zřejmě chřipku přivezly s sebou, protože hned další den ulehli Áťa, Jeník a Aleš. Lenka zatím odolávala.

„Lenka přežije všechno,“ konstatoval Aleš naštvaně.

Jeník a Aleš jeli následující den domů, Átě teplota klesla, a tak zatím zůstala. V průběhu týdne se menší či větší zdravotní problémy objevily téměř u poloviny účastníků. Marian, který měl před odjezdem starost, jestli se zabaví, když nebude moct vařit, se tentokrát uplatnil jako zdravotník.

Pro Helču si v pátek musel přijet z Kolína Olda s Bobrem, protože díky chřipce nebyla schopná řídit. Vzali s sebou i Kát'u s Bárrou a Lenku, která navzdory Alešovu tvrzení také nepřežila.

„Co s tím,“ krčí rameny Marian. „Jako ve starověké Spartě. Když někdo onemocněl, hodili ho ze skály.“

Sám už však také popotahuje, ale teplotu si raději neměří. Co kdyby ji opravdu měl.

V pátek už ani lyžovat nešli. Sjezdovka byla vydřená a i když vlek ještě

Průzkumníci sledují lyžařské závody

Zátiší se Slonem a Jedlovou

Kamna v hospodě na Tolštejně

jezdil, nikomu se nechtělo plýtvat zbylými silami. Vydali se tedy podívat na Tolštejn, aby na vlastní oči viděli, jak to teď zde vypadá.

Zvenku se na první pohled téměř nic nezměnilo. Bouda působí stále stejně ošuntělým dojmem a jen bystrý pozorovatel si povšimne, že tu chybí dřevěný ochoz a některé další drobnosti, například venkovní suché záchody. Další změnou je nová stříška nad vstupními dveřmi, která však vypadá šitá horkou jehlou, zřejmě jde o provizorium. Není divu, nový nájemce je tu teprve od podzimu.

Pokud však pamětník vstoupí dovnitř, rázem se ocitá úplně jinde, než očekával. Je tu jedna velká prostorná místnost, která vypadá, jako by tu byla

odjakživa. Jen sada dokumentárních fotografií prozrazuje, že za tím vším jsou dny náročné práce. Podlahy, stropy i příčky jsou nové, takže se jen velmi těžko odhaduje, jak to zde vypadalo dřívě. Uvidíme, jak se bude přestavba vyvíjet dál.

Při zpáteční cestě si Průzkumníci již tradičně párkrát sjeli po zadku sjezdovku Na mezích a to byl konec zimních radovánek.

Přišla sobota, Starosta odvezl lyže a batohy na nádraží a pak rychlík odvezl Průzkumníky do Kolína. Doufejme, že za rok proběhne zimní lyžování bez chřipkové epidemie. Že by to byla daň za nezasloužený luxus?

TÁBOROVÉ STAVBY (1)

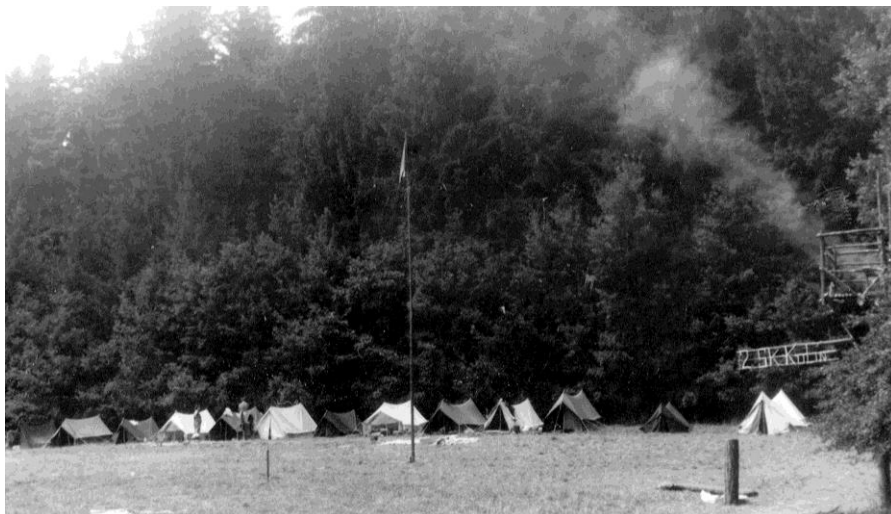
Pod pojmem tábor si většina lidí vybaví řadu stanů s podsadami maximálně doplněnou o vlajkokládu s vlajkou. Jenže táborníci musí mít nejen kde bydlet, ale také kde se najíst a umýt. Na táboře tedy musí být nějaká kuchyň a nějak řešená hygiena. To není úlitba hygienikům, to je prostě fakt, se kterým příliš nehne. Některé výjimky na hranici i za hranici zákona a zdravého rozumu ponechme stranou.

Na prvním táboře Průzkumníku v roce 1971 na hryzelském tábořišti byly podmínky doslova polní. Jako stany sloužila klasická áčka bez podsad. Kuchyň s jídelnou už stála, ovšem pouze její kostra provizorně zakrytá. Druhou stavbu tvořila strážní věž.

Během roku byla kuchyň dostavěna do definitivní podoby, která vydržela na tomto tábořišti až do konce jeho používání v roce 1982. Nějaký stavební rozvoj značně limitovala skutečnost, že louka byla zemědělsky využívána. Když pomineme stojan pro sud s užitkovou vodou pro umývárku u potoka, byla kuchyň jediná stavba, která spolu se šprlením u lesa zůstávala stát přes celý rok. Všechny ostatní potřebné prostory byly řešeny pomocí různých stanů a jednoduchých přístřešků. Jako víceúčelové skladiště i společenská místnost v případě špatného počasí sloužil hangár, tj. velký vojenský stan. Náradí viselo venku pod malou stříškou. I zásoby jídla byly přechovávány ve vyčleněném stanu s podsadou.

Tohle všechno se týden před začátkem tábora rozbalo, postavilo, pak tři týdny používalo a zase zabalilo. Materiál byl uskladněn přes rok v Kolíně na různých místech na půdách. Podsady se nikam nevešly a byly uskladněny u jedněch ochotných lidí na vesnici ve stodole.

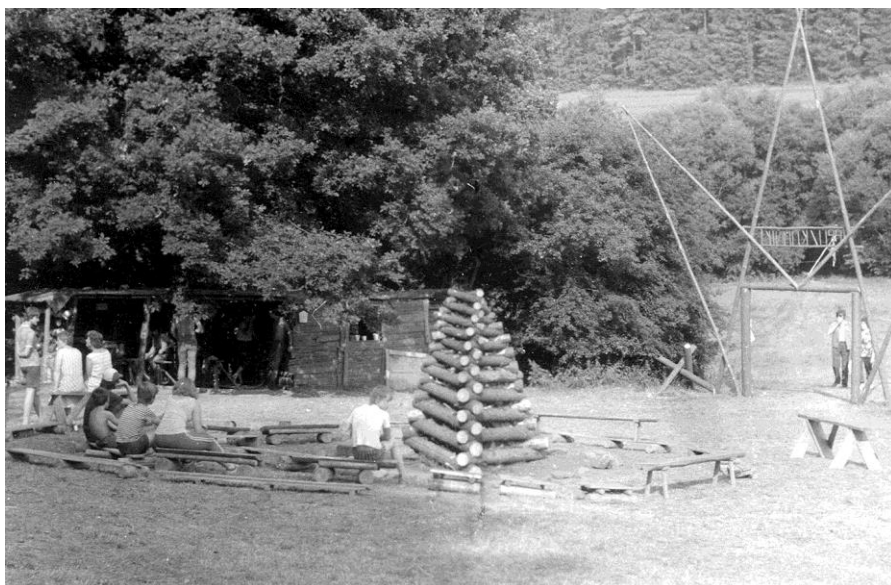
V roce 1982 Průzkumníci přišli o hryzelské tábořiště z důvodu zřízení bažantnice. Tábor roku 1983 se konal na vypůjčeném tábořišti v Maloticích, ale to už se hledalo nové vlastní tábořiště. Jedna lokalita byla už delší dobu vytypovaná. Louka u starého statku v místě zvaném Nouzov. Marian, Bréca a Šed'a projezdili na jaře celé blízké okolí, než zjistili, kterému JZD louka patří. Doufali, že podmáčená louka se nedá využít k ničemu jinému než ke kosení trávy, a že zde budou moci vybudovat novou letní základnu oddílu.

První tábor v roce 1971

Pátý tábor v roce 1975

Jedenáctý tábor v roce 1981 s jedenáctipatrovým táborákem

Povedlo se a roku 1984 tedy začíná nová etapa oddílu Průzkumník. V květnu během třech dní postavili vedoucí novou kuchyň (pozdější nářadovnik). Oproti té hryzelské byla dvakrát tak velká a dalo se v ní během roku i spát. Dnes bychom však řekli nic moc. Po dvou letech už bylo všem jasné, že pro kuchyň nebylo vybráno zrovna nejvhodnější místo, a tak v roce 1986 byla zahájena velkorysá stavba kuchyně nové, která tentokrát zabrala celý měsíc. O rok později instruktoři zahájili vlastní stavbu srubu. V roce 1990 vzniká věž s koupelnou a vodárnou.

To už je po revoluci a majetky před lety zabavované se vracejí zpět původním majitelům. Díky restitucím hodně táborů v celé republice má existenční problémy. Průzkumník má ale štěstí. V červnu 1993 dochází k historické události dalekosáhlého významu, Průzkumník kupuje nouzovskou louku. Za tento počín budiž vzdán hold Marianovi, který celou transakci vyběhal a vyhrál tak závod s časem. Na louku prý měli zásluku nějací skauti z Prahy. Vzhledem k tomu, že zde stálo naše tábořiště, bylo jejich konání „nečestné a nespportovní“, jak by řekl Mírek Dušín, určitě jejich velký vzor. My jsme se vyjadřovali poněkud jinak (ne všechno papír snese). Louka se sice stává majetkem České tábornické unie, ale pravděpodobnost, že by se někdo snažil Průzkumníky odtud vyštvať, byla minimální. Tento proces byl pak završen v roce 2002, kdy díky změně zákonů se Průzkumník mohl stát majitelem nemovitosti. Louka mění opět majitele a přechází z České Tábornické Unie na T. K. Průzkumník.

Během posledních let na nouzovské louce vyrostlo mnoho různých staveb. Bez některých si tábor ani nedokážeme představit a při pohledu na historické fotografie už jenom kroutíme hlavou. Jak to tenkrát v takových podmínkách mohli zvládat?

V dalších pokračováních tohoto nového seriálu se tedy blíže podíváme na jednotlivé druhy staveb a jejich vývoj v uplynulých letech.

Pokračování příště - Táborová kuchyň

První nouzovský tábor v roce 1984

Tábor v roce 1987, poprvé s novou kuchyní

Ráno v táboře v roce 1998

DOPLŇOVAČKA

Všichni tuhle hru určitě znáte. Do předem připraveného textu, který nikdo kromě jeho autora nezná, se dopisují přídavná jména a příslovce, která hráče napadnou. Vznikne tak text, který přes svoji nesmyslnost velice často až překvapivě vystihuje skutečnost. Posuďte sami z následujících příkladů (doplněná slova jsou psaná modře).

1988

Jako každý **mladý** rok jsme **dřevěně** vyrazili na náš **čmeláci** tábor. Začalo to v **kamenný** pátek 22. 7. 1988 **zastrčenou** invazí. **Hnusná** invaze je, když se **ošklivě** sejde několik **plochých** borců, aby **zeleně** naložili všechny **hudební** věci na **otylý** tábor na Máčkovu **nejneobhospodařovatelnou** IFU. Tak jsme to tedy u té **šikmé** klubovny **líně** udělali. Když nám to **vlidný** Máček **nemožně**

složil na **drsném** tábořišti, bylo to **oslizlé**. Co jsme tedy měli dělat? Otevřeli jsme **světlou** kuchyň a začali vynášet **tmavé** podsady. Bylo to **kluzké**. Okolo nás **šelmovitě** lítaly **kulovité** vosy za čtyřech **lakových** hnízd. Tak jsme neváhali a **choře** jsme přitáhli **nafouknutý** Actelic. **Hladové** vosy jsme **nenasytně** vyhubili. Hned nám bylo **ušatě**. Když jsme vynesli **nekuřácké** podsady, po-

stavili jsme první tři **nejnesnesitelnější** stany. To kdyby náhodou přišla **křivonohá** průtrž mračen, abychom měli kam **chytře** složit své **nejuhelnatější** kosti a **chlupaté** věci. Odpoledne přijeli **černí** ostatní a **pekelně** kritizovali **narostlou** spoušť, kterou jsme tady **nezaskočeně** udělali. To nám ale bylo srdečně **praš-těné**.

1991

Co si vzít s sebou na **hnojový** tábor? Tahle **krásná** otázka **lenivě** trápí **ošklivou** většinu **božích** táborníků. Někteří se kvůli tomu **smrtonosně** probouzí z **bahnomrmláčkového** spánku zpocení **červenou** hrůzou a rozklepaní **dábel-ským** strachem, že něco **žabiho** zapomněli.

U každého **smrdutého** táborníka to doma před **sketovým** odjezdem vypadá asi takto. Podle **prapodivného** seznamu nanosí na **barevnou** hromadu uprostřed **zimového** pokoje **hubaté** šatstvo, **mrtvé** maskáče, **zelenavé** deky, **nejneobhospodařovatelnější** spacák, **ušmudlané** boty, **blátotlačkovou** výzbroj a spoustu dalších **užvejkaných** nezbytností, které se během příštích **šedivých** týdnů bu-

dou zaručeně hodit.

Podle posledních **kravských** výzkumů je zjištěno, že je dobré brát si na **voňavý** tábor aspoň čtyři **plešaté** nože a ještě jeden **prohnilý** nůž na škrabání **nejjenažranějších** brambor. Je ovšem **nejotravnější** pravdou, že **nejrozdrbanější** polovina **opelichaných** táborníků si myslí, že je to **nejuřvanější** práce pro **plesnivě** ženské a že to **rozežraně** zavrání **ploskonohou** diskriminací.

K čemu čtyři **zelenochlupaté** nože? Abychom do **zahnilé** akce mohli **užraně** nosit aspoň dva. Vypadá to **pijavicovitě**. A ty další dva? Když ty dva první **ušaté** nože v tom **krysatém** zmatku, který ve **svetrokancovém** stanu stále **zachtle** panuje, nenajdeme, byli bychom

úplně **pomočení**.

A tak je to se vším.

Motejkoplazí tábor uteče jako **nejhloupější** voda a přijde **závorošoupný** čas, kdy musíme **inteligentně** balit. Při tom se shledáme se **záchodochodivou** spoustou **šikmošmajdavých** věcí, které jsme celý **bohový** tábor nemohli najít, i s **prasečímí** věcmi, které jsme vůbec nepostrádali. Když všechny **strašlivé** věci cpeme do **prašivého** kufru, ani nás přitom nenapadne, že **natlačená** spousta jich byla úplně zbytečná a vůbec jsme nepotřebovali. Ale příští **bludný** rok si je zase vezmeme. Co kdyby se nám opravdu **svůdně** hodily?

1993

Letošní **žaludový** tábor má **pěknou** smůlu. Takové **dřevěné** počasí tu ještě nebylo. Nejdřív **plešaté** vedro, pak **pavoučí** zima. Potom zase **pokakané** vedro a teď je zase **vyžraná** zima. **Zelené** rozdílí **modrých** teplot jsou okolo deseti **cihlových** stupňů, což je příliš **suché** i na takové **fialové** borce, jako jsme my. Víc jak **mravenčí** polovina **osmahlého** tábora je **skleněně** nemocná, což nikdo z **nových** pamětníků nepamatuje.

Celou **tazmánskou** noc a celý **kouzelný** den **bláznivě** prší, **nejnevzdělanější** táborníci **povidlově** polehávají v **nejneobhospodařovatelnějších** stanech v **namazaných** spacácích a **svůdně** čekají na **krkavé** sluníčko. Brzo ráno **špatně** praskl jeden **rozvášněný** provaz u **splihlého** hangáru. Byla to taková **ušoplešověntilatá** rána, že si **trhlá** hlídka **jenažraně** myslela, že jsou to **smradlaví** diverzanti. **Rozplácly** provaz jsme **ne-**

příjemně vyměnili a **ničemně** čekáme, kdy **zažraně** praskne další. Některým **teplým** táborníkům **vydlabaně** teče do **vyplzněného** stanu nebo mají na **nehezke** zemi **jeté** louže **popelářské** vody. Nejpříjemnější je ve **volně** loženém sru-bu. Tam **vyskytnutě** neprší, v **oslintaném** krbu **miloučce** praská **políbený** oheň a všichni **smradlaví** táborníci mají **kluzkou** náladu.

INFORMACE A ZAJÍMAVOSTI

Připravované akce

	29. března 5. dubna 26. dubna	výprava výprava výprava
	10. května	Vlajková hra
	24. května	Nouzovská Třístovka
	7. června 21. června	výprava výprava
	28. června - 4. července 5. - 26. července	stavba tábora letní tábor Nouzov

Nouzovská Třístovka se blíží

Už 6. ročník Nouzovské Třístovky se bude konat 24. května na nouzovském tábořišti. Zbývají tedy ještě dva měsíce na přípravu, ale už se hlásí první účastníci. Hned tři hlídky v kategorii Rybízové a jednu v kategorii Staré páky přihlásil Junák Starý Kolín. Naši mladí z družiny Arsinoi nahlásili hned dvě hlídky, takže se zdá, že tentokrát bude v kategorii Rybízů velká konkurence, protože se určitě ještě někdo přihlásí.

Přihlásit se a aktuální stav přihlášek můžete sledovat na našich www stránkách. Hra Třístovka nanečisto vám umožní trénovat správné odpovědi na záluďné otázky, které neustále přibývají.

Tak tedy trénujme a těšme se na květen, jak to asi dopadne. Prorazí konečně Průzkumník zase na stupně vítězů?

Stavební sezóna zahajuje

15. března proběhla v lese pod Nesmění brigáda za účelem získání bidélek na teepee a stavebního materiálu na zvelebování tábořiště.

Kdo nepřiložil ruku k dílu, ten byl ochuzen o nezvyklou ukázkou, jak se dnes stahuje dřevo z lesa. Dřívější koně nahradily koně pod kapotou. Pitras zapřáhl vždy pět bidel za jeep a vyrazil po silnici k autobusové zastávce a dále až ke statku. Řidič autobusu, který ho při jedné jízdě dojel, se nestačil divit. Stavební dřevo pak převezl Roman z Tejnice traktorem.

Jsme tedy bohatší o 15 týpovek a něco stavebního dřeva, které bude použito především na rekonstrukci rozpadající se verandy srubu. Díky sponzorům se také podařilo sehnat za levný peníz štěrk na opravu příjezdové cesty na tábořiště. Děkujeme všem zúčastněným.

Srážka Toma a Káti na sjezdovce pod Jedlovou, jak ji zachytil Marian, který však sledoval Verunku a nezaregistroval, co se za ní děje

Nouzovský Žurnál, ročník XVII, číslo 1 vyšlo 21. března 2003 v Kolíně - uzávěrka 16. března 2003

foto: Tom, Radek, Jaruška, Marian, Šedá, archiv Průzkumník

číslo 2 vyjde 13. června 2003

internet:

<http://www.pruzkumnik.cz>

e-mail:

info@pruzkumnik.cz

